

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/109/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819205539
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3819205539.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobkyne: G. C., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom P. - Y., M. Z. XXX/X, občan SR, zastúpená: Občianske združenie Centrum Správnej Pomoci Prievidza, IČO: 51 876 141, 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášiková 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o určenie neplatnosti zmluvy, o určenie že záložné právo neexistuje a o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
- II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100%.
- III. Súd r u š í neodkladné opatrenie, nariadené uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/9/2019-136 zo dňa 31.01.2019.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.12.2019 domáhala proti žalovanému určenia neplatnosti zmluvy, určenia, že záložné právo neexistuje a uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že ju podáva v zmysle uznesenia č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018. Dňa 31.07.2007 žalobca ako dlžník uzavrel s veriteľom - žalovaným Zmluvu o poskytnutí úveru „Spotrebný úver - Americká hypotéka“ zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti, ktorú žalobkyňa žiadala, aby súd z úradnej povinnosti preskúmal, pretože zo strany žalovaného podľa nej došlo k nekalému konaniu a právne úkony pri uzatváraní zmluvy neboli urobené určite a zrozumiteľne v súlade s § 37 ods. 1, § 39, § 43a, § 49 Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytnutí úveru č. 0424110027 obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka. Na základe tejto zmluvy bol žalovaný zaviazaný poskytnúť žalobkyni finančné prostriedky vo výške 650.000,- Sk, poskytol ale len 644.000,- Sk, nakoľko sumu 6.000,- SK si vyúčtoval ako spracovateľský poplatok za vybavenie úveru, čo je v rozpore s Občianskym zákonníkom. Žalovaný tak v skutočnosti žalobkyni poskytol finančné prostriedky vo výške 21.376,88 Eur. Žalobkyňa ku dňu podania žaloby žalovanému uhradila sumu 15.345,- Eur, takže dlh predstavuje sumu 6.031,- Eur. Pohľadávka žalovaného vo výške 20.739,- Eur je sporná, nie je právne opodstatnená ani súdom prvej inštancie overená. K zmluve bola uzavretá Zmluva o záložnom práve zriadenom k nehnuteľnosti a to rodinný dom s.č. XXX na parc. W. č. XXX/X o výmere XXXmX zastavané plochy a nádvorí a parc. W. č. XXX/X o výmere XXmX, na LV č. XXX k.ú. Y., obec P. -Y., okres E., vedenom Okresným úradom Prievidza, katastrálny odbor vo vlastníctve žalobkyne. Listom z 25.01.2018 podal žalovaný žalobkyni Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle Všeobecných obchodných podmienok bod 8.1, ale žalobkyňa nikdy tieto Všeobecné obchodné podmienky s dátumom účinnosti 01.01.2015 nepodpísala a nebola s nimi

nikdy informovaná. Z tohto dôvodu pokladá zosplatenie za neplatné. Banka dňa 25.01.2018 zaslala žalobkyni Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú obchodnú praktiku a neprijateľnú podmienku lebo Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 písm. k) požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku a preto ide o neplatný právny úkon, z ktorého nemôžu plynúť platné právne účinky. Zmluva o poskytnutí úveru „Spotrebný úver - Americká hypotéka“ bola uzavretá na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Zmluva bola uzavretá v rozpore so Smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ukladá vypracovanie zmlúv jednoduchou zrozumiteľnou rečou pre spotrebiteľa, aby mal príležitosť preskúmať všetky podmienky, aby nemal o nich pochybnosti. Zaväzuje dodávateľa poskytnúť odbornú pomoc, ktorá nebola pri uzatváraní zmluvy poskytnutá. Zmluvný vzťah sa dostal do neudržateľného stavu, pretože došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a navrhovateľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Musel zmluvu podpísať v celku jedným podpisom. V zmluve bola dohodnutá splátka jednou sumou vo výške 4013,-SK t.j. 133,21 Eur a žalobkyňa mala za to, že ide o splátku za dobu 360 mesiacov ako bolo v zmluve dohodnuté.

Podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka dodávateľ Banka tak konala nekalou a dojednala neprijateľné podmienky. Žalobkyňa v odôvodnení žaloby ďalej poukazuje na ust. § 53 ods. 4 písm. k), l) a o) a § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka. Dodávateľ Banka v tomto konaní ako žalovaný nedal žalobkyni podpísať Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník, pričom svoje konanie opiera o dokumenty, ktorú sú objektívne spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a to aj bez ohľadu na to, či tieto dojednania aj fakticky použije. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný z dôvodu, nakoľko sa možno domnievať, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. Ďalej žalobkyňa poukazuje na vyjadrenie Európskej komisie z 06.02.2013 k veci, vedenej na súdnom dvoje EÚ č. C 482/12. Žalobkyňa tvrdí, že v prípade vykonania dražby by došlo k neprimeranému zásahu do práva na obydlie a do práva na súkromný a rodinný život žalobkyne. Týmto konaním by bol porušený aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto kontexte dala žalobkyňa do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu SR I.ÚS 13/2000.

K zmluve žalobkyňa ďalej tvrdí, že čas zmluvy bol dohodnutý na 360 splátok, čo je 30 rokov, žalobkyňa za 125 mesiacov zaplatila v roku 2007 5 mesiacov sumu 868,25 Eur, v roku 2008 12 mesiacov sumu 1330,74 Eur, v roku 2009 12 mesiacov sumu 1197,36 Eur, v roku 2010 12 mesiacov sumu 1066,34 Eur, v roku 2011 12 mesiacov sumu 1443,54 Eur, v roku 2012 12 mesiacov sumu 3066,82 EUR, v roku 2013 12 mesiacov sumu 1673,89 Eur, v roku 2014 12 mesiacov 1657,68, v roku 2015 12 mesiacov sumu 1657,68 Eur, v roku 2016 12 mesiacov sumu 1243,26 Eur a v roku 2017 12 mesiacov sumu 140,-Eur, za 125 mesiacov tak zaplatila 15.345,56 Eur. Žalobkyňa má za to, že Zmluva o poskytnutí úveru - spotrebiteľský úver Americká hypotéka č. 0424110027 je spotrebiteľskou zmluvou podľa zák. č. 40/1964 Zb. (§ 52 a nasl.). Obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa má za to, že zmluva o zriadení záložného práva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, preto súdu navrhuje, aby túto zmluvu podrobil kontrole a rovnako tak záložnú zmluvu z úradnej moci, pretože ak zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je neplatná.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním z 25.01.2020, doručeným súdu 04.02.2020. Žalobný nárok v celom jeho rozsahu neuznáva. V podaní žalobkyňa udáva viacero tvrdení, väčšinou generickej povahy, a pri väčšine z nich nie je zrejmé, aký je vzťah týchto tvrdení a tohto konania, obsah ktorého vymedzila sama žalobkyňa. Množstvo jej tvrdení je nielen irelevantných vo vzťahu k vymedzenému predmetu konania, ale tiež sa jedná o tvrdenia, ktoré sú v rozpore s právnym stavom veci a na viacerých miestach žaloby dochádza zo strany žalobkyne k tomu, že sú prezentované tvrdenia výslovne nepravdivé, zavádzajúce a s premetom konania nesúvisiace. Z celého podania označeného ako žaloba vôbec nie je zrejmé, čím žalobkyňa relevantne hmotnoprávne a procesnoprávne odôvodňuje to, čoho sa domáha v konaní. Konanie žalobkyne je protiprávne, šikanózne k výkonu práva, pričom toto konanie sa snaží „odôvodniť“ nepravdivými, neúplnými a nesprávnymi skutkovými a právnymi tvrdeniami a ako také, nemôže takéto konanie požívať právnu ochranu.

Žalobkyňa sa reálne pokúša šikanóznym spôsobom zneužiť oprávnenia, vyplývajúce z obsahu jednotlivých ustanovení právneho poriadku SR, predovšetkým spotrebiteľského práva aj právneho poriadku EÚ spôsobom popierajúcim ich účel a zmysel, s úmyslom vyhnúť sa plneniu svojich právnych povinností a žalovaného tak majetkovo poškodiť a to bez relevantného dôvodu.

Podanie označené ako žaloba je všeobecný a nekonkrétny kompilát, ktorý ignoruje podstatnú časť relevantných právnych noriem, pričom sú uvádzané tvrdenia, najmä právne, ktoré sa relevantného

právneho odôvodnenia týkajú len minimálne, alebo sa uvádzajú nedôvodné právne tvrdenia alebo tvrdenia, priamo odporujúce kogentným právnym normám a ich výkladu. Ich vzťah k vymedzenému predmetu konania nie je žiaden, prípadne sa jedná len o konštatovania všeobecnej povahy bez toho, aby bolo zrejmé, ako súvisia so skutkovým stavom, predmetom konania, resp. s tým, čo má byť tvrdené a preukázané. Žalobkyňa uvádza svoje domnienky, konštrukcie, hypotézy, teda nie skutočnosti určité, relevantné a preukázané, preto je z tohto dôvodu väčšina tvrdení žalobkyne vecne nespôsobilá ovplyvniť podstatu konania. Výlučne z dôvodu právnej opatrnosti žalovaný popiera všetky skutkové a právne tvrdenia v žalobe en bloc.

Podanie tejto žaloby so zjavne irelevantným obsahom je zneužitím práva. Výlučným účelom celého konania je oddialenie splnenia povinností, vyplývajúcich z postavenia žalobcu ako subjektu povinnosti. Obligačný dlžník je dlhodobo v omeškaní s plnením svojich povinností finančného charakteru súvisiacich s právnym vzťahom založeným úverovou zmluvou. Žalobný návrh cieľi nie k ochrane údajne ohrozených práv žalobkyne, ale k znemožneniu realizácie nápravy dlžníkom vyvolaného protiprávneho stavu, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojich riadne dohodnutých záväzkov, čoho dôsledkom je poškodenie a poškodzovanie oprávnených práv a záujmov žalovaného. Celé podanie žalobkyne je šikanóznym úkonom bez vecnej podstaty. Žaloba musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, a až riadna žaloba sa doručuje žalovanému na vyjadrenie spolu s jej prílohami. Žalobný návrh má byť dostatočne zrozumiteľný a určitý. Výrok musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne a jeho obsah musí byť dovolený a možný. Súd je pritom viazaný žalobným návrhom žalobcu. Petit žaloby je neurčitý a nie je z neho dostatočne určito spoznatelný jeho obsah, z petitu nie je zrejmé, o ktorú zmluvu sa jedná konkrétne, nie je v ňom uvedený predmet ani strany, tiež z petitu žalobného návrhu nie je zrejmé, o ktoré záložné právo ide, akým zápisom o povolení vkladu vzniklo, nie je riadne identifikované V- číslom, jeho predmetom, označením zálohu, pričom toto označenie musí byť určité. Predmetný petit uvedené označenie záložného práva neobsahuje, je tak vylúčené, aby sa jednalo o zákonný, dostatočne určitý návrh, pritom na nehnuteľnosti môže byť zriadených väčšie množstvo záložných práv. Ak sa žalobkyňa ďalej domáha, že žalovaný je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou stavby nehnuteľnosti petit je taktiež neurčitý, a to vzhľadom k tomu, že nie je zrejmé, o ktoré záložné právo z katastra nehnuteľností ide, absentuje V- číslo eventuálne Z- číslo, a chýba aj identifikácia dražby, o ktorú ide. Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že takýto návrh je neurčitý a nevykonateľný.

Žalobca si nespĺnil ani povinnosť relevantného tvrdenia ani dôkaznú povinnosť a preto musí byť žalobný návrh zamietnutý.

Žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu ani pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného.

Tým, že žalobkyňa spojila viacero samostatných údajných nárokov do jednej žaloby, je nutné skúmať procesné podmienky resp. predpoklady na prejednanie tej ktorej časti a to každého uplatneného nároku osobitne. S odkazom na § 137 CSP žaloba o určenie, že zmluva je neplatná, je žalobou, predmetom ktorej nie je určenie, či tu právo je, alebo či tu právo nie je, ale žalobou, predmetom ktorej je určenie neexistencie právnej skutočnosti. Pričom v § 137 písm. d) CSP sú stanovené dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne. S účinnosťou od 01.01.2018 sa spotrebiteľ môže domáhať pred súdom určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa ods. 2 písm. e) sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200,- Eur a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000,-Eur. Zo žalobkyňou uvádzaných skutočností a predloženej zmluvy vyplýva, že výška úveru bola 650.000,- Sk t.j. prevyšovala sumu 20.000,- Eur, preto predmetná zmluva nie je spotrebiteľskou podľa zák.č. 258/2001 Z.z. s ohľadom na výšku úveru. Potom právna norma, ktorá by umožňovala žiadať určenie neplatnosti úverovej zmluvy, ktorá nie je zmluvou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v slovenskom právnom poriadku neexistuje.

Žaloba o určenie, že záložné právo neexistuje, je žalobou, ktorej predmetom je určenie, či tu právo je alebo nie je, t.j. v zmysle § 137 písm. c) CSP. Žalobca je pritom povinný v určovacej žalobe určenie práva tvrdiť a preukázať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Procesná povinnosť tvrdiť a preukázať naliehavý právny záujem na neexistencii práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, t.j. žalobkyňu, ktorá si v danom prípade v naznačenom smere neplní ani povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby. Konštantná judikatúra NS SR stavuje, že ak sa nepreukáže naliehavý právny záujem na požadovanom určení, je vylúčené súčasne sa zaoberať žalobou vo veci samej. Aj ústavný súd zaujal názor, podľa ktorého ak všeobecný súd dospeje k záveru, že naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podanej určovacej žaloby sa ďalej nezaobera (II. ÚS 137/08).

Petit III. je žalobným návrhom na splnenie povinnosti, jeho obsah však tiež vylučuje prípustnosť určenia vo vzťahu k petitu II. Požiadavka na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva je žalobou na splnenie povinnosti, a nevyhnutným predpokladom je posúdenie existencie záložného práva, ktoré sa má vykonať, čo priamo vylučuje stav, kedy nie je naliehavý právny záujem žalobkyňou ani len tvrdený vo vzťahu k návrhu petitu II.. Žaloba v petite III. je podaná bez toho, aby bolo špecifikované, aký je právny základ tejto povinnosti a na základe čoho má byť žalovaný zaviazaný k splneniu tejto povinnosti. Pričom záložnému veriteľovi toto oprávnenie vyplýva z kogentného ustanovenia § 151a Občianskeho zákonníka v spojení s § 151j ods. 1 a žaloba domáhajúca sa určenia negácie oprávnenia je preto právnym nonsensom.

Z uvedeného vyplýva, že nie sú splnené nevyhnutné procesné podmienky resp. predpoklady na základe ktorých by mohlo dôjsť k prejednaniu nárokov, uplatnených žalobkyňou.

Poskytnutie úveru nie je predmetom tohto konania, a preto ak má dlžník „dojem“ že mu nebol poskytnutý úver v úplnosti, môže uvedené riešiť v inom type konania. K ďalšiemu tvrdeniu žalobkyne k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný udáva, že medzi výkonom záložného práva a nemožnosťou výkon vykonať, ak úver nie je zosplatnený, neexistuje žiaden priamy korelát. Výkon záložného práva nie je závislý na tom, či dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

Predmetná úverová zmluva a záložná zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky a je v celom rozsahu platná. K uzatvoreniu zmluvy došlo a žalovanému nie je známe, že by žalobkyňa prijala návrh s výhradami resp. požadovala vykonanie nejakých zmien. Žalobkyňa všeobecne poukazuje na aplikáciu smernice EU 93/13/EHS, k čomu žalovaný uvádza, že neprijateľná podmienka, ak by v zmluve bola aj obsiahnutá, čo však nie je tento prípad, nevedie k neplatnosti celého právneho úkonu. Cit. smernica neobsahuje výslovný odkaz na to, že má dôjsť k neplatnosti zmluvy ako celku pre prípad, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Normotvorca smernice zamýšľal nariadiť neplatnosť zmluvy ako celku iba pre ohraničené výnimočné prípady, čo vyplýva aj z bodu 22 odôvodnenia smernice, z ktorého vyplýva, že bez ohľadu na nezáväznosť jednotlivých nejakých podmienok stanovenú v čl. 6 ods. 1 zmluva má byť naďalej záväzná pre zmluvné strany za týchto podmienok, ak jej plnenie môže pokračovať bez nepríjemných ustanovení. Z bodu 6 odôvodnenia smernice vyplýva, že jej účelom je odstrániť nekalé podmienky z týchto zmlúv. Pričom vyhlásením celých zmlúv v závislosti od záujmu spotrebiteľa by sa nenastolila rovnosť medzi zmluvnými stranami. Obeťou právneho systému, ktorý by kategoricky a bez výnimky stanovil neplatnosť celých zmlúv, ak je výhodná iba pre jednu zmluvnú stranu, by bola zmluvná autonómia. Jednostranne zvýhodňovaný spotrebiteľ by bol zbavený zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. V náleze III. ÚS 3725/13 ÚS ČR uvádza, že princíp autonómie vôle nemôže byť nahrádzaný paternalistickými zásahmi zo strany štátu. Princíp ochrany spotrebiteľa je potrebné rešpektovať, ale plynie z neho najmä požiadavka transparentnosti zmluvných dojednaní.

Možnosť vykonať záložné právo a to vždy formou speňaženia na dobrovoľnej dražbe vyplýva zo zákonnej úpravy § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka a záložca je povinný na základe toho, že je v postavení záložcu tento výkon strpieť § 151m ods.4 veta prvá Občianskeho zákonníka, pričom pri výkone záložného práva je záložný veriteľ oprávnený konať v mene záložcu § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uvedená právna úprava je v súlade s Ústavou SR, tak ako to vyplýva z rozhodnutia ÚS SR Pl. ÚS 23/2014.Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienky obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z tejto pôsobnosti len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu (bod 80 rozhodnutia RWE Vertrieb C-92/11 EU: C:2013:180). K výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby sa vyjadril aj ÚS SR sp. zn. PL. ÚS 23/2014, v ktorom odôvodnení ústavný súd uvádza, že nútené dražby a dobrovoľné dražby sú dva odlišné inštitúty. Pričom dobrovoľná dražba sa odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitých spôsobom regulovaným právom. Vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, sume a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa § 7 ods. 2 z. o dobrovoľných dražbách, nie je dôvodom, pre ktorý sa dobrovoľná dražba vykonáva, ale iba jedným z jej predpokladov. Pričom právo na obydlie v zmysle nároku na byť nie je zaručené ani Ústavou SR ani Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uvedené tvrdenia žalobkyne nie sú správne. Celý proces výkonu záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti obligáčného dlžníka uhradiť zabezpečenú pohľadávku.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl.21 ods. 3 Ústavy SR ústavný súd uvádza, že v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto

základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom a slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Z uvedených dôvodov je argumentácia žalobkyne nielen že nesúvisiaca s predmetom konania, ale zásadne nesprávna a v rozpore s právnym poriadkom. Žaloba žalobkyne cieľ k ústavne neakceptovateľnému zásahu do legitímnych očakávaní veriteľa, týkajúcich sa splnenia jeho úverovej pohľadávky dohodnutých spôsobom a v dohodnutom čase. Takéto riešenie by preto zasiahlo do základného práva čl. 20 Ústavy. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Vo vzťahu k všetkému uvedenému je potrebné poukázať na závery vyplývajúce z rozhodovacej práce ÚS SR „Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia (uzn. ÚS SR I. ÚS 246/2019 z 11.06.2019). A tiež v rozhodnutí PL. ÚS 11/2016 ústavný súd judikoval, že aj keď ochrana spotrebiteľov je neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty.

S ohľadom na všetky žalovaným uvedené skutočnosti, žalovaný navrhuje súdu, aby v prípade, ak podanie neodmietne a dôjde k odstráneniu väd, žalobu v celom rozsahu zamietol ako zjavne nedôvodnú a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

3. Z vyjadrenia žalobkyne z 09.09.2021, doručeného dňa 10.09.2021 vyplýva, že na svoje zastupovanie splnomocnila Občianske združenie Centrum správnej pomoci Prievidza, IČO: 51 876 141, 1. mája 388/8, Lehota pod Vtáčnikom, ktorý v zastúpení M.. M. U. ospravedlnil neprítomnosť žalobkyne a zástupcu z pojednávania dňa 10.09.2021 z dôvodu kolízie s iným pojednávaním zástupcu na Okresnom súde Brezno sp. zn. 6Cb/24/2020. Zároveň vyslovil súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti. Odkázal na spor, vedený na tunajšom súde sp. zn. 7C/26/2018 a navrhol súdu prvej inštancie spojiť tieto dve konania do jedného, nakoľko ide o totožný predmet konania.

4. Súd vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, jej zástupcu, za účasti právneho zástupcu žalovaného, vo veci vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením listín t.j. žalobného návrhu, Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve z 31.07.2007, oznámením SLSP, a.s. o mimoriadnej splatnosti z 25.01.2018, Zmluvou o splátkovom úvere č. 0424110027 z 31.07.2007, Zmluvou č. 2042/2007 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva jej prvé dve strany, vyjadrením žalovaného k návrhu z 25.01.2020, vyjadrením žalobkyne z 09.09.2021, súdnym spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7C/26/2018 ako aj ostatným obsahom súdneho spisu 18Csp/109/2019. Vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav:

5. Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7C/26/2018 súd zistil, že dňa 17.09.2018 žalobkyňa podala na súd žalobu o určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby a o nariadenie neodkladného opatrenie zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov, smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby. Uznesením č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018 súd neodkladným opatrením nariadil vo výroku I. žalovanému 1/ Slovenskej sporiteľni a.s. zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, k.ú. Y., obec P. - Y. a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Návrh o nariadenie neodkladného opatrenia o zdržanie a výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam na LV č. XXX proti žalovanému 2/ I. spoločnosti , a.s. vo výroku II. zamietol. Vo výroku III. nariadil žalovanému 2/ zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby na nehnuteľnostiach zapísaných v LV č. XXX a to až do skončeníach konania vo veci samej. Vo výroku IV. návrh o nariadenie neodkladného opatrenia o zdržanie sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX proti žalovanému 1/ zamietol, vo výroku V. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania a vo výroku VI. uložil navrhovateľke, aby v lehote 60 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia podaná proti žalovanému 1/ žalobu , že Zmluva o splátkovom úvere č. 0424110017 zo dňa 31.07.2007 je neplatná celkom alebo sčasti , eventuálne o určenie, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o splátkovom úvere z 31.07.2007 je bezúročný a bez poplatkov, b/ proti žalovaného v 1 rade a T. D., nar. XX.XX.XXXX žalobu o určenie, že Zmluva č. 2042/2007 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva z 02.08.2007 je neplatná, c/o uloženie povinnosti žalovanému v 1 rade zdržať sa výkonu záložného práva podľa Zmluvy č. 2042/2007 dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, k.ú. Y. s tým, že ak navrhovateľka v určenej lehote žalobu nepodá, súd aj bez návrhu zruší uznesenie o neodkladnom opatrení.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku 1, 5, 6 dňa 31.01.2019 a vo výroku 3 08.10.2018, vo výroku 2 a 4 24.10.2018. Zo zápisnice z 13.12.2019 vyplýva, že v konaní sp. zn. 7C 26/2018 predvolal navrhovateľku k výsluchu dňa 13.12.2019 a dotazoval sa jej, či podala v určenej lehote žalobu v zmysle výroku VI. predmetného uznesenia č.l. 52 spisu, na čo navrhovateľka uviedla, že žalobu nepodala, ani jednu vo výroku uvedenú žalobu na súd nepodala. Na čo súd v zápisnici skonštatoval, že konanie sp. zn. 7C 26/2018 je právoplatne skončené. K čomu žalobkyňa do zápisnice uviedla, že predpokladala, že na výsluchu dňa 13.12.2019 bude vec prejednaná, teda že bude prejednaný nárok vo veci samej vo vzťahu ku ktorej mala podať žaloby v zmysle výroku VI. uznesenia a uviedla, že na 100% bude podávať žalobu v zmysle výroku VI. uznesenia. V konaní nebola vec čo do merita veci prejednaná. Žalobkyňa podala žalobu v zmysle VI. uznesenia č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018 elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu na Okresný súd Prievidza dňa 20.12.2019, doplnená bola ňou osobne dňa 30.12.2019. Taktiež z predmetného súdneho spisu bolo z listinných dôkazov zistené, že ani v tomto spise sa nenachádza úplné znenie Zmluvy č. 2042/2007 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva. Spis obsahuje tiež záznam, že vo veci samej bolo začaté konanie pod sp. zn. 18Csp/109/2019.

6. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424110027 zo dňa 31.07.2007 vyplýva, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovaným žalobkyňi v sume 650.000,- Sk, druh úveru: spotrebný úver - Americká pôžička, s úrokovou sadzbou 5,99% ročne fixne na 5 rokov, jednorázovo bezhotovostne, so spracovateľským poplatkom 6000,- Sk z prostriedkov úveru, s poplatkom za úver 90,- Sk mesačne, s výškou splátky 4.013,- Sk so splatnosťou prvej splátky 20.08.2007, s počtom splátok 360, periodicitou splácania mesačne, k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou 20.07.2037, RPMN 6,57%, zmluva je datovaná k 31.07.2007 a vlastnoručne podpísaná obomi zmluvnými stranami.

7. Zo Zmluvy č. 2042/2007 o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zároveň označenej aj ako Mandátna zmluva vyplýva, že predmetná zmluva nebola žalobkyňou ako listinný dôkaz predložená v jej úplnom znení, žalobkyňa predložila do konania iba prvé dve strany textu predmetnej zmluvy, z ktorých vyplýva, že žalovaný ako záložný veriteľ a pán T. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Z. XXX/X, P. - Y. ako záložca uzatvárajú zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a Mandátnu zmluvu podľa § 566 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom Zmluvy o záložnom práve je dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom Mandátnej zmluvy je udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa je pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424110027 z 31.07.2007 medzi záložným veriteľom a C. G., r.č. XXXXXXXXXXXX I. U., E. II E. ako dlžníkom, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver a ktorú tvorí istina vo výške 650.000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou. Zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu, nachádzajúce sa v k. ú. Y., obec P. - Y., okres E. zapísané na LV č. XXX ako parc.č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXmX a stavby s.č. XXX rodinný dom a na LV č. XXX parc.č. XXX/X záhrady o výmere XXXmX a zastavané plochy a nádvoria o výmere XmX. Záložca vyhlásil, že je výlučným vlastníkom zálohu v podiele 1/1. Na zabezpečenie pohľadávky záložca zriaďuje a záložný veriteľ prijíma záložné právo na záloh.

8. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávaní dňa 10.09.2021 v celom rozsahu pridržal svojho písomného vyjadrenia vo veci, ktoré doplnil tvrdením, vo vzťahu k trom jednotlivým predmetom konania, že na ich prejednanie, čo sa týka procesných predpisov, neexistuje nevyhnutný procesný predpoklad v prípade neplatnosti zmluvy tu nie je osobitná právna norma, v prípade určenia neexistencie záložného práva je ňou neexistencia naliehavého právneho záujmu, pretože zároveň sa domáha žalobca povinnosti, to znamená plnenia ktorého základom je „či tu záložné právo je alebo nie je a vo vzťahu k petitu 3 nielenže je v rozpore s kogentným právom ust. § 151j a § 151a Občianskeho zákonníka, ale nie je uvedený žiaden dôvod, pre ktorý by sa mal žalovaný zdržať výkonu záložného práva, s poukazom na judikatúru NS SR z ostatného obdobia sp. zn. 8Cdo 147/2017, 5Cdo 113/2017 a 2Cdo 36/2019, z ktorého citoval: „v danom spore súd prvej inštancie rozhodnutím vo veci samej uložil žalovaným povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na neobmedzený, vopred neurčený čas, čím neprímerane zasiahol do práva žalovanej ako záložného veriteľa v budúcnosti uspokojiť sa resp. domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu záložného práva“. Najvyšší súd zároveň uvádza, že takéto

rozhodnutie je nevykonateľné, pretože zasahuje do práva žalovanej bez toho, aby bolo rozhodnuté vo vzťahu k uvedenému. Pričom takisto podotýka najvyšší súd alebo tento záver duplikuje vo svojich rozhodnutiach kde uvádza: „dovolačný súd nespochybňuje názor odvolacieho súdu, že strata obydlija žalobcov by predstavovala obrovský zásah do ich práv a spôsobila by veľmi nepriaznivú životnú situáciu avšak právo na obydlie spotrebiteľa nemožno chápať ako absolútne nedotknuteľné. Súdna prax dospela k záveru, že právna úprava dobrovoľných dražieb resp. možnosť vymáhať plnenie zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva EÚ.“ Vzhľadom na uvedené dovolačný súd uzatvára, že ak sa veriteľovi v rozsudku uloží časovo neobmedzená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, nie je to možné považovať za správne. Uvedené je podľa názoru žalovaného samozrejmom notoriou inými slovami predpokladom úspešnosti i prípustnej žaloby na plnenie je preukázanie nejakej povinnosti, nemôže však ísť o povinnosť, ktorá je v rozpore s kogentným právom. Záverom právny zástupca žalovaného uvádza, že i na z pojednávani vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že výkon záložného práva prebieha, pričom ide o kogentné oprávnenie záložného veriteľa a ako uvádza ÚS SR vo svojom rozhodnutí PL ÚS 23/2014 nie je potrebné, aby existoval exekučný titul. Zo skutočností, ktoré boli uvedené v rámci dokazovania vyplýva, že to zabezpečovanie dlhu je, že nebol plnený, že na jeho vymożenie prebieha výkon záložného práva a v prípade, ak by tu mala byť okolnosť, ktorá by mala mať za následok zániku dlhu ide o skutočnosť, ktorá je plne v dispozičnej povinnosti strany žalujúcej, to znamená, že je to skutočnosť, ktorá je jej na prospech, malo by to byť jej plnenia, a v tomto smere žalobkyňa zaťažuje procesná povinnosť tvrdenia aj povinnosť dôkazná a v tomto smere odkázal na rozhodnutie I.ÚS 246/2019 resp. 3Cdo 27/2016, ktoré sa zaoberajú práve týmito procesnými povinnosťami, najmä povinnosťou tvrdenia. V spore nie sú splnené procesné predpoklady vo vzťahu k určovacím nárokom a v takýchto prípadoch sa podľa ustálenej judikatúry meritórna stránka veci neskúma resp. neprejednáva a vo vzťahu k tretiemu petitu žalovaný tvrdí, že je v rozpore s kogentným právom a zároveň žalobkyňa neunesla procesné bremená vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré by prípadne mohli byť aj relevantnými pre vyhovieutie takémuto petitu. Navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

9. Súd mal za to, že podaná žaloba zodpovedá § 127 v spojení s § 132 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, keď z jej obsahu je zřejmé, komu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo sa ňou sleduje. Podľa názoru súdu v danej veci neboli splnené podmienky pre postup podľa § 129 CSP, pretože žaloba dáva súdu dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci samej.

10. K predmetu sporu o určenie neplatnosti zmluvy:

Súd po vykonanom dokazovaní zdôrazňuje, že za jednu z podmienok konania možno označiť aj prípustnosť podanej žaloby v zmysle § 137 CSP. Žalobkyňa sa v spore domáha určenia právnej skutočnosti, ktorú žalobu CSP pripúšťa výlučne za predpokladu, že táto možnosť vyplýva z právneho predpisu.

Podľa § 137 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určeni, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určeni právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 písm. e) zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 31.07.2007 (1) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy písm. e) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Predmetné súdne konanie je konaním návrhovým, sporovým a kontradiktórnym, v ktorom predpokladom úspechu je skutočnosť, že si žalobca splní povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú a zároveň označenými dôkazmi, resp. ich vykonaním dôjde k uneseniu dôkazného bremena ohľadom skutkovo a právne významných tvrdení vo vzťahu ku konaniu. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáha určenia neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere, ktorý nie je

spotrebiteľským úverom pretože bol žalobkyni poskytnutý úver nad hodnotu 20.000,- Eur. Takáto žaloba je žalobou, ktorej predmetom je určenie právnej skutočnosti, a to právnej skutočnosti inej ako je určenie práva, teda nepochybne spadajúcej pod ustanovenie § 137 písm. d) CSP. Citované zákonné ustanovenie pripúšťa takúto žalobu iba za splnenia podmienok, že sa jedná o určenie právnej skutočnosti, a to právnej skutočnosti inej ako je určenie práva alebo právneho vzťahu a možnosť určenia takejto právnej skutočnosti musí explicitne vyplývať z ustanovenia osobitného predpisu. Existencia zmluvy, jej platnosť je právnou skutočnosťou (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak v slovenskom právnom poriadku neexistuje právny predpis, na základe ktorého by bolo možné požadovať určenie neplatnosti predmetnej zmluvy, pretože toto určenie nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Prípustnosť takejto špecifickej určovacej žaloby musí tvrdiť a preukázať žalobca a to uvedením konkrétnej právnej normy, ktorá uvedené určenie explicitne pripúšťa. V opačnom prípade takáto žaloba nie je procesne prípustná. V danom prípade zmluva, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáha, nie je spotrebiteľským úverom a zo žiadneho iného osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o úvere, ktorá nie je spotrebiteľským úverom. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to z dôvodu procesnej neprípustnosti a s prihliadnutím na princíp právnej istoty uvedený v článku 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa ani v priebehu sporu súdu nepreukázala existenciu právneho predpisu, z ktorého by vyplývala skutočnosť požadovať určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Zároveň súd dodáva, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe, ak všeobecný súd dospeje k názoru, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu absencie existencie právnej normy, ktorá umožňuje žalovať na konkrétne určenie, vecnou stránkou podanej určovacej žaloby sa ďalej nezaobrá. Z procesného hľadiska žaloba o určenie neplatnosti zmluvy nie je prípustná, preto ju súd zamietol.

12. O určenie, že záložné právo neexistuje:

Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, záložné právo k nehnuteľnosti sa zriaďuje záložnou zmluvou a vzniká vkladom do katastra nehnuteľností. Zmluvnými stranami záložnej zmluvy sú záložca a záložný veriteľ, pričom dlžník nemusí byť totožný s osobou vlastníka veci, ku ktorej sa zriaďuje záložné právo t.j. s osobou záložcu.

Podľa § 151 písm. d) ods. 3 Občianskeho zákonníka, záložné právo možno zriadiť na vec, byt alebo nebytový priestor vo vlastníctve záložcu alebo na právo a na inú majetkovú hodnotu, ktoré patria záložcovi.

Podľa § 151b ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutel'nú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh. V zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Záloh môže byť v zmluve o zriadení záložného práva určený jednotlivo, čo sa týka množstva a druhu alebo iným spôsobom tak, aby kedykoľvek počas trvania záložného práva bolo možné záloh určiť.

Všeobecným predpokladom toho, aby súd žalobe podľa § 137 písm. c) CSP vyhovel, je právny záujem žalobcu, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný, čiže užitočný, aby mal pre neho zmysel. Určovacia žaloba podľa § 137 písm. c) CSP je tak svojou povahou žalobou preventívnou, ktorej účelom je predísť stavu právnej neistoty ohľadne určitého práva alebo jeho výkonu a jej význam je rýdzo praktický - nastoliť istotu v ohrozených právnych vzťahoch. Žalobca musí preukázať svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žaloba na začatie konania s petitom určovacím je prostriedkom procesnej prevencie a možno ju podať predovšetkým tam, kde do oprávnených práv a záujmov ešte nebolo zasiahnuté a kde sa podaním žaloby predíde zásahu alebo sa vytvorí základ pre usporiadanie právneho vzťahu medzi stranami sporu. Právny záujem je naliehavý v tom zmysle, že žalobca nemá možnosť domáhať sa ochrany svojich práv a oprávnených záujmov iným procesným prostriedkom a existujúca spornosť z právneho vzťahu môže byť odstránená len podaním žaloby s petitom určovacím. Žaloba, ktorá nerieši spornosť vzťahu strán sporu, nie je procesne prípustná. Úspešne môže podať žalobu určovaciu len ten, kto má na požadovanom určení naliehavý právny záujem, ktorý tu nahrádza vecnú legitímáciu účastníka. Podmienkou je, aby žalobca mal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to na určení proti označenému žalovanému, ak sa žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a tým sa potom zabráni prípadným ďalším žalobám. Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je taktiež dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý

musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi účastníkmi, a zároveň objasniť, prečo práve ním podaná určovacia žaloba je procesne vhodným a účinným nástrojom, ktorý tento spor vyrieši. Záver súdu o existencii, či neexistencii naliehavého právneho záujmu žalobcu predpokladá teda posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva, a či snád' spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie.

Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1, § 150 ods. 1) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy s výnimkou sporu, v ktorom je stranou sporu spotrebiteľ. Je pravdou, že v predmetnom konaní má žalobkyňa postavenie spotrebiteľa a teda v zmysle CSP slabšej strany sporu. Súd má však za to, že aj táto ochrana spotrebiteľa musí mať svoje hranice a nemôže mať za následok porušenie princípu rovnosti strán sporu v prospech spotrebiteľa. Žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia a následne dôkazné bremeno keď nepreukázala súdu taký relevantný dôvod, na základe ktorého by mal súd vysloviť neexistenciu záložného práva. Žalobkyňa ako listinný dôkaz predložila len prvé dve strany Zmluvy o zriadení záložného práva, z ktorých vyplynulo, že žalovaný ako záložný veriteľ a tretia osoba, ktorá nebola stranou v tomto spore p.. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. Z. XXX/X, P. - Y. ako záložca uzatvárajú zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a Mandátnu zmluvu podľa § 566 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetom Zmluvy o záložnom práve je dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcom v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa a predmetom Mandátnej zmluvy je udelenie poverení záložcom ako mandantom záložnému veriteľovi ako mandatárovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa je pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424110027 z 31.07.2007 medzi záložným veriteľom a C. G., r.č. XXXXXXXXXXXX I. U., E. II Píly ako dlžníkom, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol úver a ktorú tvorí istiny vo výške 650.000,- Sk, úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou. Zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu, nachádzajúce sa v k. ú. Y., obec P. - Y., okres E. zapísané na LV č. XXX ako parc.č. XXX/X zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXmX a stavby s.č. XXX rodinný dom a na LV č. XXX parc.č. XXX/X záhrady o výmere XXXmX a zastavané plochy a nádvorcia o výmere XmX. Záložca vyhlásil, že je výlučným vlastníkom zálohu v podiele 1/1. Súd dospel k záveru, že v tu prejednávanej veci žalobkyňa jednak nepreukázala svoj naliehavý právny záujem na takomto určení, ani nepreukázala súdu, v čom pri takomto určení dôjde k odstráneniu právnej neistoty a stavu ohrozenia osoby žalobkyne, ktorá nie je záložcom, keď žalovaný ako záložný veriteľ bez takéhoto rozhodnutia by eventuálne mohol pokračovať vo výkone záložného práva na majetok, ktorý nie je vo vlastníctve žalobkyne ale tretej osoby. Pričom žalovanému bola dočasne v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza Uznesením č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018 neodkladným opatrením uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, zapísaným na LV č. XXX, k.ú. Y., obec P. - Y. a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súd aj v tejto časti žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

12. O uloženie povinnosti zdržať sa výkonu ZP:

Z konania sp. zn. 7C/26/2018 vyplýva, že vo veci samej má byť posúdené či na adrese M.Z. XXX/X P. -Y. má žalobkyňa svoje obydlie a či existujú aj iné spôsoby výkonu záložného práva podľa osobitného predpisu. Súd dospel k rovnakému právnomu názoru ako žalovaný v tom, že medzi výkonom záložného práva a (ne)možnosťou výkon vykonať (ak úver nie je zosplatnený), neexistuje žiaden priamy korelát. Výkon záložného práva nie je závislý od skutočnosti, či dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti alebo nie, ako to namietala žalobkyňa. Jedinou právne relevantnou skutočnosťou je skutočnosť, že zabezpečovaný dlh nie je splnený riadne a včas. Jedným z argumentov žalobkyne v dôsledku tvrdenej existencie, ktorého malo byť žalovanému uložené zdržať sa výkonu záložného práva, bol argument o tom, že pohľadávka žalovaného zo zmluvy nebola riadne zosplatnená. Podľa § 151j ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas

splnená, môže veriteľ začať výkon záložného práva. Z uvedeného teda nevyplýva tvrdenie žalobkyne, že uhradzovacia funkcia záložného práva môže nastúpiť až po „zosplatnení“ úveru.

Ďalším tvrdením žalobkyne je, že prekážkou výkonu záložného práva má byť to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky o.i. aj spracovateľský poplatok vo výške 6.000,- Sk. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov je zrejmé, že medzi stranami konania vznikol úverový záväzkový vzťah, v ktorom mala žalobkyňa, aj keď išlo o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, status spotrebiteľa, preto bolo potrebné na daný právny vzťah prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Vyplýva to z § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, ktorý bol do Občianskeho zákonníka zavedený novelou č. 102/2014 Z.z. Nakoľko zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia, vzťahuje sa aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou, pred 01.05.2014. Je potrebné uviesť, že odpoveď na otázku relevantnosti poplatku dal Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-621/17 z 03.10.2019, v ktorom uviedol, že zo Smernice 93/13 nevyplýva povinnosť, aby zmluvná podmienka presne určujúca sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, podrobne špecifikovala všetky služby poskytované ako protihodnota. Prípadná nedôvodnosť nároku na poplatky pri úvere nemôže byť dôvodom, ktorý by mal znemožniť realizáciu uhradzovacej funkcie záložného práva dobrovoľnou dražbou, nakoľko je zjavné, že ani ich sumár nemôže byť v pomere k hodnote predmetu zálohu taký, že by mal znemožniť realizáciu uhradzovacej funkcie záložného práva dobrovoľnou dražbou. Je to navyše záložný veriteľ, ktorý pri výkone záložného práva zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky. Žalobkyňa nepredložila, neoznačila ani nenavrholo žiaden dôkaz o tom, ako v postavení dlžníka zo záväzkového vzťahu realizovala úhrady, či v dohodnutom čase a v dohodnutej výške. Súd toto dokazovanie z úradnej povinnosti nevykonávala, pretože zo strany žalobkyne absentujú základné tvrdenia, prečo je potrebné uložiť povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ktoré navyše nie je v petite ani riadne zidentifikované spôsobom, aby bol výrok v žalobkyňou navrhovanom znení vykonateľný.

Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nespĺnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Z ustanovenia § 132 CSP vyplýva tak povinnosť tvrdenia, a to tvrdenia tých rozhodujúcich skutočností, ktoré sú rozhodujúcimi podľa presvedčenia žalobcu - pričom uvedenie týchto skutočností je splnením povinnosti tvrdenia - tak aj povinnosť dôkazná, t. j. povinnosť (už v žalobe) označiť dôkazy, ktorými tieto tvrdenia preukazuje, pričom splnenie dôkaznej povinnosti je predpokladom na to, aby účastník (strana) mohol uvažovať o unesení dôkazného bremena. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Z uvedeného vyplýva, že výnimočne súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrholi, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, ale iba v tých sporových konaniach, v ktorých to zákon explicitne umožňuje. Ide, okrem iného, aj o spotrebiteľské spory, v ktorých súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Zákonodarca to zhrnul tak, že súd sa nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám. Aj v spotrebiteľských sporoch je však na žalobcovi hoci v postavení spotrebiteľa, aby uniesol bremeno tvrdenia, pričom porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods.1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). Navyše Ústavný súd SR zdôrazňuje, že inštitút materiálnej korekcie nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť (Uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 246/2019 z 11.06.2019). Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu aj v tejto časti pre neunesenie povinnosti tvrdenia žalobkyňou ako nedôvodnú zamietol.

13. Vo výroku III. súd považoval za potrebné zároveň zrušiť neodkladné opatrenie, nariadené uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/26/2018-52 zo dňa 28.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/9/2019-136 zo dňa 31.01.2019, ktorého platnosť súd v danom súdnom konaní limitoval právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, o ktorej súd konal v spore pod sp. zn. 18Csp/109/2019. Ak žalobkyňa vo svojom písomnom podaní z 09.09.2019, doručenom súdu 10.09.2019 odkázala na spor, vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/26/2018 a navrhla súdu prvej inštancie spojiť tieto dve konania do jedného, s odôvodnením, že ide o totožný predmet konania, súd z procesného hľadiska nemohol tomuto návrhu vyhovieť, pretože konanie vedené pod sp. zn. 7C/26/2018 už bolo právoplatne skončené. V tomto spore súd vykonal z úradnej povinnosti dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu sp.zn. 7C/26/2018, ktorý do konania pripojil ako dôkaz.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá CSP, v zmysle ktorého vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Existenciu dôvodov pre nepriznanie náhrady trov konania súd nezistil (§ 257 CSP). V zmysle uvedených ust. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V spore bol žalovaný v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalobkyni. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Rozsudok bol vyhotovený so súhlasom udeleným v zmysle § 223 ods. 3 CSP (SPR 1056/2021) v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.